

Alte Drucke

IVSTI LIPSI || EPISTOLARVM || SELECTARVM, || Centuria prima. ||

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1586

Vorwort

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-155000

LECTOREM MEVM

SALVERE IVBEO.

EN tibi Epistolas nostras, mi Lector, sed in parte. & eam ipsam partem, non mentior, agrè, trepidè emisi, & quodammodo volens nolens. Volentem me sanè volentia tua facit: cuius fauoris aura suauiter adhuc mihi spirat. nolentem, argumentum. Primum, quia id tenue: nec famæ ab eo magna spes. Epistolas enim meras damus: diales nostras nugas, iocos, lusus, & cum amicis garritus. Quid serium hic magno opere, aut cultum? quin epistolæ esse desinunt, si nimis tales. Ordinem aut dilectum in materiâ, curam aut limam in stilo quispiam exspectat? à me, aut apud me, frustrà: quia in blandiente illâ heresi ego, vt epistolas sub manu nasci debere censeam & sub acumine ipso stili. Atque adeò (dicam verè) bis non scribo, bis vix eas lego. Profluunt mihi ex liquido quodam canali aperti peëtoris: & vt animus aut corpus meum est cum scribo, ita illæ. Victor
meus

meus solitus dicere, indices ei semper valetu-
dinis nostræ meas litteras, etiam cum non
indices. Nec falsò. Languent enim illæ, ex-
citantur; dolent, gaudent; calent, frigent me-
cum. Affectus animi corporisque mei in hæc
tabellâ. Quòd si quædam in his seriæ: ta-
men pauca, et præponderat, vereor, leuior-
um multitudo. Nam nullas esse falsò di-
xerim. quia interdum intercurrunt totæ et
ex professo tales, philologæ aut philosophæ, et
salubrium aut docentium præceptorum plenæ.
Consulimus, monemus, cauemus, apud iu-
uentutem præsertim: quam cura mihi semper
ad vtilia non solùm ad amœna ducere, et
animo ac robore ponere suprâ hunc vulgum.
Quas ipsas si paullo diligentius scripsi, et
velut percolui digniori quâdam sermonis ve-
ste: nihil, credo, peccaui. quia hoc quoque
sine curâ meâ magnâ, sine ambitu. cuius ma-
nus nimisquàm facile mentem sequitur: et
cum implevit eam materies grandior, char-
tam mihi Ultrò verba. Famam igitur siue
laudem sperem hîc haud magnam: et si facilli-
ma eademque operosissima res sit, epistolam
scribere

scribere recte. Cotidiè eas pangunt, edunt.
sed dicam liberè, nondum vidi quas iterùm
velim legere, præter vnas Politiani. At in-
famiam hîc quî non timeam, cum oculos siue
ad æuū hoc flexi, siue ad rem ipsam? illud
quidem prouum ingerere calumnias, hanc na-
tam accipere toto sinu. Detegimur enim in
epistolis, & subiicimur oculis penè nudi.
Nosse me, aut alium vis? epistolas lege, que
depingunt. Ingenij mei, adfectus, iudicij, imò
& vite non vana imago istic. Alibi fucus
& simulatio habitat: hîc candor, hîc veritas,
& non nisi natiuus ille color. Qui simulet in
subitâ illâ & sæpe calidâ scriptione animus?
non potest. Quî apud amicum & se alte-
rum? non vult, non debet. Reuera enim de-
prehenditur aut emicat, priusquam se compo-
nat: nec velum ei ducere succurrit, quo tam
citò, & apud tales se tegat. Protrahit igitur
hominem maximè hæc scriptio: & idè iudi-
ciis calumniis que exponit. De te tuis que me-
moras? quod carpant reperient, vt vanum,
stolidum, iactabundum. De aliis? hîc quo-
que, quod carpant. Illi in laudes nimis pro-
nus vi-

nus videre, alij in reprehensiones: huic ad
superbiam vergere, alteri in adulationem pro-
clinare. Denique in publicâ & civili re, sub
cineribus qui occulti ignes? Pietatis mihi
rem alibi tange: apud hanc aut illam partem
peristi. Reges aut status: cadauer es & fu-
nus. Atqui hæc in epistolas sæpe intercur-
rant necesse est, aut ne currant illæ. In qui-
bus omnibus etsi nos (quantum prudentia
quidem mea tulit) temperauimus: tamen ve-
reor vt temperet sibi à me quoque intempe-
ries quorundam. Voces iam audio, & præ-
video. quid ad me? ego à verâ culpâ tantum
abesse me scio, quantum carptores illos à ve-
râ laude. Improvidè fortasse alibi aliquid di-
ctum emissitij illi oculi reperiant: at nihil im-
piè aut malignè. Hoc testor, hoc profiteor.
mali iuris, mali moris ille, quisquis aliam
mentem mihi affinget ex suâ mente. Nec
hoc te ledat, quod vnum aut alterum alibi
lesi. Apertè, fateor, nec tamen nominatim.
Se ille quicumque est prius prodat & accuset
necessum est, quàm me. Cur non liceat? pe-
stes & vitia hæc hominum detegi, ex usu
homi-

hominum est: et si non ipsos. Peti se illi sentiant, alij suspicentur. In hoc tamen quoque, sicut in ceteris, siquid peccatum: post emendabitur. quia nunc vnicum hunc librum velut in gustum damus, & periculi faciendi causâ. Emitto inquam hanc Centuriam, aut præmitto verius ex Epistolari meâ legione, tanquam ad incerta itinerum exploranda. Et si nulli aut pauci hostes, fidenter omnes copias producam in hunc Famæ apertum campum. sin laquei & insidia, quiescam, & tenebo me iure in fidis silentij castris. Tu ô bone, faue, ama, fauentem, amantem.

INDEX